

שירי אדור

אל שמעון באב

ישרחה פִי דָּכָר רְבִי
לֹאֵס עֲנַהו סָר יְגָבִי:

רוֹזִינִים וּכְלָל נֶסֶיכִים
עוֹבָדִים שָׁחָרִי וּעֲרָבִי:

כָּל מְנוּזָד שָׂא וּנְצָם
מוֹגָהָא יְצָהָר וּיְגָבִי:

יסְבָּלָה הַיִם וְחִילָוּ
שָׁם דְּרָכִים בּוּ בְּשֻׁבוּבִי:

ועדתי הטהורה
שמחוני מפabi

אָכְ שִׁמְעוֹן קָאֵל קָלְבִּי
מַלְכָהו שָׁרָקִי וּגְרָבִי
לו יְהוּדָה כָּל מֶלֶכִים
וּעֲדָת קָרְשָׁ בָּרוּכִים
שָׁנָהו אַלְאָעַלָּא אַלְאָעַצָּם
וְאַלְפְּחָאָרָה דִּי תְּבִנָּם
בְּתָהָמוֹת שֶׁם גְּבוּלָו
יְעַנָּה שִׁיר מְהֻלָּלו
אִישׁ אָמִינוֹת נִמְ בְּשִׁירָה
הַם וּמְרִיקָה הַגְּבִירָה
וְהַלְלִיאָה

– ישראל. מודים – שמוט טocab: ותען להם מרים שירו לה.
– סוף בזאתם מעדים. 9. אש אמונהות – משה (במדבר יב, י): בכל בית נאמן הוא). נס – נאם, אמר. בשירה – שירותם. עדתי הטהורה
– ישראל. 10. מודים – שמוט טocab: ותען להם מרים שירו לה.
- 1-2. אבי שמעון (המשורר) אמר: ירווח ללב עת אוכיד את אלהי, מושלתו במזרחה ובמערבה, אין סוד געלם
ברוכים – ישראל. שחרי וערבי – בכוק ובערב. 5-6. תעללה ויתרומס, כל נמצוא רעה וברא, והווים אשר צמצם, גולים נגלים
ונסתרים. מוגנד – כינוי פוליטופי למי היבנים לנבראים. 7. שם – הקב"ה. גובלו – את תחומו של הם. ישכלה חיים – הקב"ה נשא את
הים שלא ישבכו מימי לתק הכהשה. חילו – כל אשר בו. 8. עינה – הם. מהללו – של הקב"ה. שם וכו' – הקב"ה סלל דרך לישראלabis

שיר אזכור בעברית ובעברית
מאת שלם شبזי
סימן: אלשבי משתה הקטן הקל
שבעה-עשר בתים: הלא-זוגיים – בעברית, הזוגיים – בעברית. כאן מובאים ארבעת הבטים הראשונים והבית העשירי.
משקל: – ס – / – ס – – הקלוע.
מקור: אמלל שיר, ע' 135.
תוכן: קרייתם סוף ומطن תורה.

השיר מקובל בשיר חתונה בבית החתו בליל האירוסין (קאפה 1968, ע' 138).

מושר בלחנים המקובלים לשיר ספרי תהה (69), והדבר טבעי ביותר, שכן משקלם הפיזי של שני השירים זהה.

57. אָב שְׁמֻעוֹן קָאֵל - AB SHIM'ON KAL

♩ = 150

יחידי

בַּי־נָכְרִידָ פִּי רְחִשְׁדִין בֵּי־קָלְ קָאֵל עֲזָן־שְׁמָ בְּ-אָ עֲזָן־שְׁמָ בְּ-אָ
בַּי־נָכְרִידָ פִּי רְחִשְׁדִין בֵּי־קָלְ קָאֵל עֲזָן־שְׁמָ בְּ-אָ עֲזָן־שְׁמָ בְּ-אָ
בַּי־גָּרְנוֹ קִי־שָׁר הַוְּכִיםְמֶלֶךְ הַוְּכִיםְמֶלֶךְ
בַּי־גָּרְנוֹ קִי־שָׁר הַוְּכִיםְמֶלֶךְ הַוְּכִיםְמֶלֶךְ
מענה

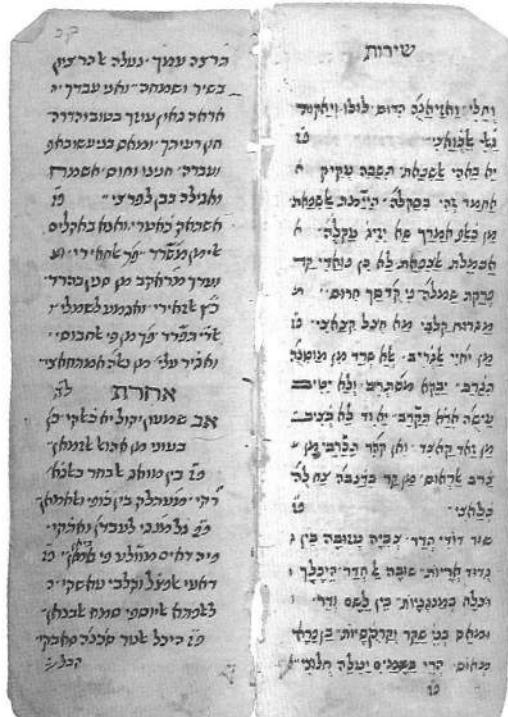
בַּי־גָּרְנוֹ סָר הַוְּעָן לִיס
בַּי־לְלָמָם כָּל דָוָן־הַוְּזִי לוֹ דָוָן־הַוְּזִי לוֹ
מענה

דָוָן־הַוְּזִי לוֹ דָוָן־הַוְּזִי לוֹ כִּים־סִידָן לְלָקָדוֹ נִים־זָרוֹ
יחידי

כִּים־רוֹדָב דְשָׁקָדָת־עָנָנוֹן דְתָעָנוֹן
מענה

בַּי־עָרָן רֵישָׁק דִּים־בָּעוֹ
לחן שני

לוֹ בּוֹגָג מֹות הַוְּתָבָב
לוֹ חַיָּנוֹ לְהַבָּב יִסְמָמָנָה
לוֹ לְבָבָמָנָה שִׁיר גַּהֲעָנָה
ביָבָבָשָׂם כִּים בּוֹשָׂרָבָשָׂם

אהוב לבי שמח

**אהוב לבי שמח
עשה מהן רם"ח**

**לנפשה זכה
שמאל מבאיש זנה**

**שכינה תלבשה
ונופך קדשה**

**בחור פלה ודור
אויביך שדור**

**זוכר פוראך
והרודים בר**

**יחידתי עלי
שרידי מקהלי**

**תשוקתי אני
יחידה רגני**

זהליה

2. מהן – מתריג' מצות. רם"ח – מצות עשה. שס"ה – מצות לא תעשה. לא יטבו – שאין טוב לעשותן. 4. שמאל – יציר הארץ. מבאיש – מרע (בארכית: ביש – רע). נכוו – נעשו שקר. 5. שכינה תלבשה – תשחה עליך רוחך. תדרשה – בתרה. مليו – של החצר הארץ. יהבבו – הם דברי שקר וכוכב. 7. הערף להיות קשור לשכינה ובקבב'ה. שבה – שב, נת. הנדור – הרדיפה אחרי תענות העולם זהה. 8. אויביך – יציר הארץ וכות ודליה. ולא יתיצבו – נגזרך. 9. צור וכו' – קהילת ב'א: וחוכר את בוראך. בימי בחורתהך. 10. הרודים בר – המושלים ברך, יציר הארץ. 11. יחידתי – נשמי. תשגיא. 12. שרידי מקהלי – ישראל שבגלות. מודש – שבארץ ישוא. ישבו – ויש קוראים ברך. 14. יכתבו – את השירה.

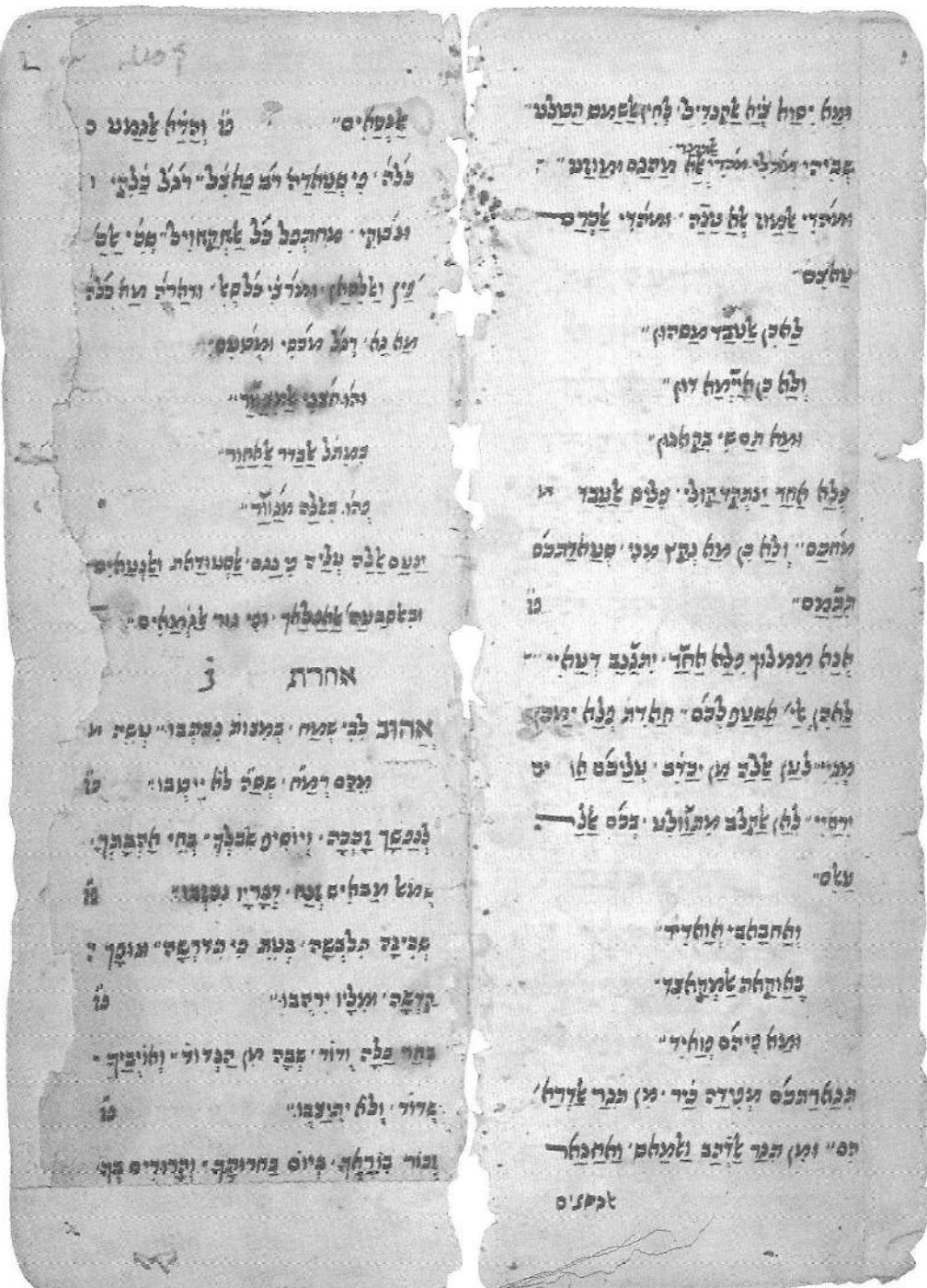
שיר אזכור בעברית ובעברית
מאთ שלם שבזי
סימן: אלשבזוי משפטא
שנים-עשר בתים: 6–1, 11, 12 – בעברית, 7–10 – בעברית. כאן מובאים חמישת הראשונים ושני האחרונים.
משקל: ט – – – –
מקור: אמלל שיר, ע' 146.
תוכן: עידוד ללימוד התורה.

מושר כשיר חתונה למוצאי שבת בידע, לאחר הלבשת החתן (קאנף 1968, ע' 119).

¹⁸² נרשם אצל אידלזון 1925, שיר 2.

ברוננות 7, בהזאתה המכון למוסיקה דתית בעריכת אביגדור הרצוג, רשותה השוואתית מפי נשים מטארו ב-1957, ושימושה בסיסי לייצירה של חיים אלכסנדר לפסטיבל ארבע ימים, ושמה כשם השיר.

בתווים שלפנינו רשותה גרסה שהוקלטה ביום 12.4.89, והיא פותחת את הקלטת אהוב לבי (ראה: *דיסקוגרפיה*). רשומים כאן כמו מבהר השיר, אך למעשה מופיעים לחנים אחדים, וניתן לשנות את סדר הופעתם וכן להתאיםם לבתי השיר השונים, לפי רצון השירים. משקל הלחן הפותח והמשיים (הוא רק כתוב בגובה שונה) הוא לרוב 8/7,رمز לאפשרות כי מקורו בלחן של דעסה. משקל הלחנים האחרים – זוגי.

AHUV LIBI SEMACH - 58

$\text{♩} = 170-180$

אלעוב ואלמזוג

אוֹצְלָוּ עַנְדֵנָא מִתְשָׁאָרָעִין

חִיתְּתָּ מֶא סָרֶת אֲגָּא טַּבְּ סָלִי
וְאַלְמָרָה תְּחִכְמָד חַכְמָנוּ מְבִינָי

אֲנָתְּ מִתְהָוִם וְמָא חַד יְקַבְּלָךְ
לֹא תְּפַכֵּר עַלְאָ דָנִיא וְדִין

לֹא תְּגַצֵּב וְאֲנָתְּ מִסְכָּרָה
דְּרָאִמָּן אֲנָתְּ וְהִ מִתְּכָלָאָצָמִין

וְאֲנָתְּ דְּאִים מִן אַסְכָּאָט מְלָתִי
לֹא בָּהּ בֵּיר וְלֹא חָלָן חַסִּין

אָן אַבְּלָגְגָלָאָמִי בְּאַלְגָּוָב
קָאָלְזָן אַלְזָאָג לְאַלְטָאָיעָן

נְשָׁכָר אַלְלָה וְנְחַמְדָ פְּצָלָה
כַּאֲפִי לְאַלְאָלָיִן וְאַלְאָבָרִין

אלעוב ואלמזוג אגממען

אלעוב קָאָל זְמָאָנִי טָבְּ לִי
וְאַנְתָּ חָאֵר בְּבִיתְךָ מְבָתְלִי

אלמזוג קָאָל קִוְּסָ רָחְ לְךָ
בֵּין צְבִיאָן תְּלָעָב פִּי בְּלָאָךְ

אלעוב קָאָל חַכְמָד לְאַלְמָרָה
לֹא תְּאִמְּנָן אֶלְאָ הִ תְּפִשְׂרָה

אלמזוג יְקַוְּלָ בְּרִיף יָא בְּזִי
מִן עָגָן חַמְלָ חַרְמָה לֹא גְּזִי

וְאֲנָתְּ יָא הָאָגָּסִי הָאָתְּ אַלְגָּוָב
בְּעֵד הָרָא אַלְמָחָאָפָל וְאַלְעָתָאָב

סִיְּן אַלְפָ לְאָס וּמִיְּסָ תְּסִילָה
גַּלְלָן לִיס יְנָסָא עַבְּרוֹה

וְהַלְלוּיָה

. הדוק והנשי, שניהם ייחד, באו לפניו למשפט. ² אמר הרוק: הזמן הטיב עמי. בכל מקום שאלך, אני שמח וטוב לב. ³ ואתה נבוך, בביטחון מותי'סר, והאשה שלטת לך לא מקרים. ⁴ אמר הנשי: קום לך לך. אתה חשור ואני איש מקבל אותך. ⁵ בין נעדים אתה משתעשע בריקנותך, ואין אתה מהרחר על עולם ועל דת. ⁶ אמר הדוק: אישת שלטת לך, ואל תכעס, (הר) אתה נלעג. ⁷ האשה לא (משענת) נאמנה אלא הבל, תמיד אתה והוא במריבה. ⁸ אמר הנשי: איך (אתה) השפל, ואתה תמיד בקרבת השבטים פחות (ערך). ⁹ כל מי שאינו יכול לשאת אשה איןנו זוכה. אין בו ברכה ולא ח"י רוחתה. ¹⁰ ואתה רע' אמר דברך, למען אשלח דבריך תשובה. ¹¹ לאחר חניגות אלה, ולאחר דברי התוכחה. אמרו: עדי הנישואין יאה לשומר אמוןינו. ¹² ס"ג, אל"ף, למ"ד ומ"ס הם שידו. נודה לאל וניתן לו שבח על רוב חסדו. ¹³ השבח למי שלא שכח את עבדו, המספק צרכי הראשונים ואחרונינו.

שיר אוצר בערבית
מאת שלם שבאי

סימן: סאלם (ס"ז, אל"פ, לא"ס ומ"ס בבית האחרון)
מדרייך ושלושים וארבעה בתים. כאן מובאים ארבעת הבטים הראשונים ושני האחרונים.

משקל: - ט - ט / ט - ט -

עליכה ופירוש: שלום סרי.

topic: שיר ויכוח בין רוק נשי.

בתווים רשומים שני חננים: הראשון אופייני לשיר זה במיוחד, ועל אף היותו כה קצר הוא משרת את השיר הארוך על כל בתיו, כמקובל בשירים הסיפוריים. נהגים לשיר אותו שני זמורים לסיוגין, אך לאו דווקא כדו-שוני בין שתי הדמיות. הלחן השני הוא לחנו של השיר יא מתנה (64), והוא מותאים גם לשיר שלנו בגל קרבת המשקלים הפוטיים של שני השירים.

59. אלעַזְבָ וְאַלמְזֹוג AL'AZAB WALMUZAWAJ

♩ - 130-140

לחן שני

אָסָּאֵלְךָ יִאָעוֹהָגִי אַלְגּוֹלָאן

תְּשֻׁרֶּה עַלְיָא בְּרוּשָׁאנִי
גַּעֲיד לְךָ סָלָס דְּהַבָּאָנִי
אוֹגָאנָךְ אַלְחָמָר רְוִיָּנִי
מְעָא מְרָאֶבֶט וְכִיזָּנִי
לֹא בָּדַךְ לְךָ מָא תְּעַרְצָנִי

אוֹ מָא תְּזַרְעַר עַבְרָךְ אַלְרָאָגָב
אַבְטִיתְיַא נְנוּנִי אַלְחָאָגָב
בְּאָדָר בְּזַיְן אַלְכְּיוֹלְ רַאֲכָב
מְנוֹן וְחַשְׁתָּךְ כְּסֵם תְּכָנוֹן גְּאָבָב
מְתָא תְּצִי וְסַט דְּיָוָנִי

אָסָּאֵלְךָ יִאָעוֹהָגִי אַלְגּוֹלָאן
סְמִימִיתַנִּי יִאָקְמָר שְׂעַבָּאָן
לְמַא לְמַא צְרָת לְךָ תְּנַקָּאָן
יִאָנָשָׁר אַלְגָּוָן וְאַלְקְפְּטָאָן
חַלְפָת לְךָ יִאָגְזִין אַלְבָּאָן

בְּאַלְלָה עַלְיךָ יִאָאָמֵיר אַלְחוֹר
אַנְיַי מִן אַגְּלָךְ בְּקִיתְיַ מְהֻגָּר
בְּאַלְמַנְעָ לְאָעָד תְּנִינְיַ מְעָדוֹן
בְּלִילִית קְלִיבִי בְּקָא מְחֻרוֹר
גְּבִין לְךָ מְתָל שְׁמַע אַלְדָּאָן

1. אשאָלָךְ עַופְרָ האַיִלִים, המשְׁקָוֹת עַלְיִ מְמוֹרָמוֹת. 2. וְדַחַת עַלְיִ יְרָחָ שְׂעַבָּאָן, צְמוֹתִיךְ רַכּוֹת זְהֻבוֹת. 3. לְמַה זֶה הִיְתָה זָעַת, דְּרָאָנִי לְחַיְךְ האַדְמָנוֹת. 4. אַתָּה אַשְׁר לְבּוֹשָׁךְ צְמָר וְקְפְּטָאָן (חַלוֹק לְגַבְּרִים), וְלוּ קִישְׁוֹתִים וְקִישְׁוֹתִים (רְמוֹויִי גְּבִיעִים). 5. נְשַׁבְּעָתִיךְ לְךָ, הוּא עָנָף (עַז) הַבָּאָן, אֵין לְךָ מְנוֹס מְלָפְנָשָׁנִי. 6. בְּאַלְהִים הַשְּׁבָעָתִיךְ, אַמְּיר הַגָּזָן, שְׁתַפְּקוּד אֶת עַבְרָךְ הַמִּיחָל. 7. כִּי אַנְיַי בְּגַלְגָּלָן נְוֹתָרָתִי עַזְבָּב, בּוֹשָׁת לְבּוֹא, הוּא בְּבַת עַנִּין. 8. הַשְּׁבָעָתִיךְ בְּאַלְהִים לְבַל תְּבַקֵּשׁ לְךָ תִּירּוֹצִים, הַוּפָעָרָכָב עַל הַיְפָה בְּסָסָסִים. 9. חֹתְרָת לְבִי יוּעַם בְּשַׁלְתַּחַנְכָּרוֹתָךְ, עַד מַתִּי תְּהִיָּה נָעָדר. 10. לְךָ מַצָּח (מְאִיר) כְּנָרוֹת, הַמְּאִידָּרִים בְּתוֹךְ אַוְלָמִי.

שיר אָזָר בְּעַרְבִּית

סְכִינָה: אַבְרָהָם

שִׁשְׁהָ בְּתִים בְּנֵי חַמִשָּׁה טוֹרִים שֶׁל שְׁתִּי צְלָעִוִּות. כְּאָנוּ מִוּבָאִים שְׁנִי הַבִּתִּים הָרָאשׁוֹנִים.

מְשָׁקֶל: - - - / - - - / - - -

עֲרִיכָה וּתְرִגּוּם: שְׁלֹמֹם סְרִי.

תוֹכוֹן: גְּעָגָעִים לְמַלְךְ הַמִּשְׁיחָה.

שיר לְמוֹצָאֵי שְׁבָת.

כְּמָה לְחַנִּים לְשִׁיר זוֹ רְשׁוּמִים אֶצְלָ אַיְדָלָאָן, 1924, ע' 94, שִׁיר 189.

על פִי מְלוֹתוֹ זֶהוּ שִׁיר אַהֲבָה. שְׁרִים אָוֹתוֹ בְּלֹחֵן שֶׁל שִׁיר נְשִׁים, וְלֹכֶן הוּא מוֹשֵׁר "אַחֲרִי שְׁהָמָארִי הַלְּךָ".
הַלֹּחֵן הוּא שֶׁל דַעַתָּה בְמְשָׁקֶל 7/8, וְעַל פִי שְׁרוֹ גַם אֵת אַמְנוּלָה (77). הַשִּׁיר מוֹפֵעַ בְּתְקִלִיטִי מְוֹרָשָׁה (רָאָה: דִיסְקוֹגְרָפִיה).

60. אַסְאָלֵךְ יָא עֻוְהָגִי אַלְגּוּזְלָאן - ASALK YA 'AWHAGI ALGUZLAN -

♪ = 208

דברי שיר יחידה

שְׁבַחֵי אֶת אֱלֹהִים יָצָרִי
מִהְבָּלוֹ, בְּטוֹב הַתְּבִשָּׁרִי

תַּדְעַי סֹד בְּגַלְגָּל הַעֲגָל
יּוֹם נְעוּרָךְ אֱלֹהֵךְ תּוֹפְרִי

אָס יְהָא לְךָ בְּעָזְן נְחָלָה
אָס בְּעֵין הַיְדִידִים תִּקְרָרִי

תָּנוֹךְ עֲרָבוֹת בְּקָרְם תְּשִׁבְנִי
מִמְּהָרִי נָא שְׁבַח אֵל סָדְרִי

בְּבָה, אֱלֹהֵי עֻזִּי תְּסִלְחָה
אֵל אֱלֹהִים יְהִי נָא שָׁזְמִרִי

לְבָרִי שִׁיר יְחִידָה דְּבָרִי
מִתְשִׁיקָת זֶםֶן הַתְּנָעֵרִי

שָׁאָלִי נָא לְטוֹבִי הַגּוֹמוֹל
תַּצְלִיחַי תַּעֲלִיחַי לְמִקּוֹם זְבוֹיל

לְךָ יְקֹו שְׂרִידִי מַעַלָּה
חַן וְטוֹבָה תְּהָא מַשְׁתְּלִשָּׁלָה

מַעַלְתָּךְ לְמַעַלָּה תְּחִנָּי
כִּי בְּצַל יוֹצֵרְךָ הַתְּלוּנוֹנִי

אַחֲתָמָה שִׁיר בְּנֶפֶש בּוֹטֶחֶה
עֲבָדָךְ בָּן לְיוֹסֵף שְׁמָחָה
וְהַלְלִיאָה 10

ז. יהידה – הנפש. 2. זמן – הבלתי העולם הזה. בטוב התבשורי בדבר טוב. 3. שאל – דרשי, למרי מן. לטובי הגמול – את הצדיקים המקבלים גמול טוב על מעשיהם. תדענו וכו' – למדי מהם סודות הכראהה. 4. זבול – השמים. ים וכו' – אם תזכיר את אלהיך בימי נועיריך. 5. שדרוי מעליה – חכמי מעליה, המלאכים. בעודן – בגין עוזך. 6. משתלשללה – עלייך. הידידים – המלאכים. 7. ערובות – שםם. קדום – קודם שבאה אל גוף האדם. 8. בצל וכו' – תחלים צאא. תטלוני – תלוני, תשכני. סדרי – אמריך. 10. יוסף – אבי המשורר.

תוכן: פניה לנפש להכשיר עצמה לעולם הרוחני.
מקור: אמלל שיר, ע' 193.

בתווים ראשומים המחלתו השיר וסיומו בשני לחנים. שאינם אלא לחנו אחד בוריאנטים שונים.

דְּבָרִי שִׁיר יְחִידָה - 61. DABRI SHIR YECHIDA

d. = 60

רַיְ-בָּדְדָן דָּה-חִידָה שִׁיר רַיְ-בָּדְדָן
רַיְ-אָצְיוֹ הַיִם-לְאָתָחָת חִידָה
רַיְ-עָנֵנָה הַתְּמִינָה קָטָת שָׂוָת תְּמִינָה
רַיְ-שְׁבָתָה טֻבָּב לִיוָּב בְּ-חִידָה

b. = 60

לְחֵן שְׁנִי

מָולְגָה מָלְגָה בַּיְתָלָנָה לִיְתָא שָׁבָת
בּוֹלָזָקָום לִמְלִיאָתָחָת חִידָה

מענה

גּוֹלָעָה גּוֹלָעָה גָּלָגָלָב סָוד עִידָּת
רַיְקָתָן מַדָּלָא רַדָּעָנוּ יָמָח

מענה

קָהָטָבָו קָהָטָבָו פְּשָׁגָבָו שִׁיר מָהָתָאָחָת

מענה

קָהָלָתָסָנוּ נִיְזָעָהָנוּ הַיָּלָאָבָקָהָנוּ קָהָמָשָׁנוּ סָפָיָלָנוּ בּוֹגָדָנוּ דָּעָבָקָהָנוּ

מענה

רַיְמָשָׁוּ רַיְמָשָׁוּ נָא הַיָּזָהָנוּ הַיִם-לְאָא אַלְיָזָהָנוּ
רַיְמָשָׁוּ רַיְמָשָׁוּ נָא הַיָּזָהָנוּ הַיִם-לְאָא אַלְיָזָהָנוּ

חָסֵן אֱלֹהִים

על חַבְצָלָת שְׁרוֹנָה בְּאֵשֶׁר עָבָר חַרְוֹנָה:	חָסֵן אֱלֹהִים מִמְעוֹנָה יַעֲבֵר עַל רַצְוֹנָה:	5
בַּי לְךָ לְבִי וְעַנִּי יַעֲמֹד בֵּינִי וּבֵינֶךָ:	שְׁגַבְנִי מִזְוֹנִי הַלְּעוֹלָמִים עָזִי	
בַּי לְנֶגֶדְךָ הוּא לְמוֹקֵשׁ אָוֶתֶךָ עַמִּי וְאַיִלָּךָ:	הַזָּדְמָה אֹיֵב מַעֲקֵשׁ וְעַדְיִ מַתִּי אַבְקֵשׁ	
גַם סְבִיבְךָ שְׁבִיבִים הַפְּרוֹשִׁים עַל אַרְזָנָךָ:	אַתָּה קָרוֹבִי מִקָּרוֹבִים הָר בְּכָנְפֵי הַכָּרוֹבִים	
בַּעֲבוּר חַסְדָּנוּוֹרִים וְאַנְיִ בְּנַת יְמִינָךָ:	יָדְךָ תְּנַחַת פּוֹרִים הַעֲבֹדָתָנִי לְזָרִים	10
בַּעֲבוּר שְׁמֵךְ יְיָ רוּם וְהַשְׁקֵף מִמְעוֹנָה:	גָּדוּשָׁה קָרְנוּ מַעַןִי גּוֹאֵלִי, לְגַאֵל הַמַּוְנִי	
	וְהַלְלֵיָה	

2. מִמְעוֹנָה – מִן הַשָּׁמִים. חַבְצָלָת שְׁרוֹנָה – יִשְׂרָאֵל. 2. יַעֲבֵר וּבָא' – גָּאֵלָנוּ, כַּאֲשֶׁר וּבָא' – בָּעֵת הַגּוֹלָות. 3. שְׁגַבְנִי מִזְוֹנִי – חַזְקֵנוּ לְמַעַן אָוֶל
לִבְבוֹר עַל יְצִירֵי הָרָע. 5. דָוד – הַקָּבָ"ה. אֹיֵב מַעֲקֵשׁ – יִצְרָאֵר הָרָע. לְמוֹקֵשׁ – מַכְשּׁוֹל. 7. אָתָה וּבָא' – הַקָּבָ"ה קָרוֹב אֶל הָאָדָם יוֹתֵר מִכָּל קָרוֹבִי.
סְבִיבְךָ שְׁבִיבִים – דָנִיאֵל זָט. 8. דָר – הַקָּבָ"ה. בְּכָנְפֵי וּבָא' – שְׁמָות לְזָט. 9. תְּנַחַת – תְּבִיא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל. פּוֹרִים – יִשְׂרָאֵל שְׁבָגוֹלָה. חַסְדָּנוֹרִים – בִּימֵי יִצְחָק מִצְרָיִם. 10. הַעֲבֹדָתָנִי לְזָרִים – שְׁעַבדָת אֹתֶן בַּיְדֵי הָגּוֹיִם. וְאַנְיִ – וְהָרִי אַנְיִ – בְּנַת יְמִינָךָ – יִשְׂרָאֵל. 12. גּוֹאֵלִי – הַקָּבָ"ה.
הַמַּוְנִי – יִשְׂרָאֵל. הַשְׁקֵף מִמְעוֹנָה – דְבָרִים כּוֹתוֹ: הַשְׁקֵף מִמְעוֹן קָדְשָׁךָ מִן הַשָּׁמִים וּבָרַךְ אֶת יִשְׂרָאֵל.

שיר אזר ב עברית

מאת חסדאי, בשיבוץ עם שירו של יהודה הלוי יעבור עלי רצונך
סימן: חסדאי

שישה בתים. הטורים 2, 4, 6, 8, 10 מהווים את שירו של יהודה הלוי (ראה: שירמן 1956, חלק ב', ע' 464, שיר 187) וסימנים: יודחת.
משקל: - ט - ט - ט - ט (הקלוע).

מקור: אמלל שיר, ע' 195.

תוכן: תפילה לנואלה.

לשיר שני להנים המושרים לסירוגין: בית אחד, בלחן אטי ובמקצב חופשי, מושר בפי זמר יחיד, ובית שני, במפעם מהיר ובמשקל משולש,
מושר בפי הקבוצה. كانوا רשותיים שני הבטים הוואשונים. השיר מושר תמיד בשני להנים אלה, ועל כך מעידים רישומיו הרבבים, שנעשו
במשך שנים. הוא מופיע בתקליטור אהבת הדסה (ראה: דיסקוגרפיה). לניתוח המוטיבים, ראה: ברט 1980, ע' 320–322.

CHUS ELOHAY - 62. חוס אלהי

♩ = 50-60

קכואה ♩ = 60-70 ב

יא אֵיְהוּ צָבִי אַלְשְׁרוֹד

סָלֵם עַלְאָ צָפִי אַלְשְׁרוֹד
חוּטָת בְּלִי בַּאֲלָרוֹד

מְפֻתּוֹן פִּי חָנִי אַלְגָעִיד
יַקְאָרְנוֹה סָעֵד אַלְשָׁעִיד

הַלְּאָלָל פִּי נָוְרָה יִבְין
יַלְוָה נָוְרָה בַּאֲלָחוֹד

חַזְרָה לְקָלְבִּי גָּאנְבָּה
פְּרָדוֹס בְּסְתָּאָנָּךְ יַעֲוד

רַיִן פִּי מְקָלְהָא מְחַצְּיָאָת
רַיִן שְׁבָהָת בַּאֲלָעָנְבָּרוֹד

אִימָן וְאִיסֶּרֶת פִּי קְרָאָן
וְאוֹיָאָן מִן פּוֹקָה סָגָוד

יְאֵיְהוּ צָבִי אַלְשְׁרוֹד
מִן בְּלִי שִׁיטָּאָן חָסָוד

אַמְסִית פִּי לִילָּן סָעִיד
אַלְלָה יְעִירָה בְּלִי עִיד

לִיתְךָ תְּרָא תְּלָךְ אַלְגָבִין
וּכְכָבָב אַלְוָהָה קְרָאָן

שָׁאָהָד רַמְאָנִי חָגָבָה
פְּקָלָת יָא בְּלִי רַאְקָבָה

בָּאָעִיאָהוּ נָוָר אַלְחִיאָת
פְּוַיְקָ אַלְגָנָאָן אַלְוָרְדִּיאָת

זַיְינָן בְּלָט אַלְזָעָפָרָאָן
נְקָשָׁ בְּרִישָׁ אַלְשִׁימָרָאָן
וְהַלְּלִיָּה

1. הוּא צָבִי נָוְרָד, הַבָּא שְׁלוּמִי לְצָחַת הַלְּחִיִּים. 2. הַקְּפָתִי אֲהוֹבִי בִּידִיוֹת מִפְנֵי כָּל שָׂטָן מִקְנָה. 3. לְנָתִי בְּלִיל שֶׁל אָוָשָׁר, מַוקְסָם מִוָּה) שְׁקוּוֹצָתוֹת תְּלַתְּלִים. 4. אֱלֹהִים יִשְׁיבָהוּ (אַלְיָנוּ) בְּכָל חָג וּמוֹעֵד, וְעַמוֹּ סָעֵד אַלְשָׁעוֹד (שם כְּכָבָב). 5. מַיִּי יִתְּן וַיְכֹלֶת לְרֹאֹת אֶת מִצְחָוָה, אֲשֶׁר בָּאוֹרָוּ יָאֵר שְׁמַשׁ. 6. עַמוֹּ כְּכָבָב נָגָה, אֲשֶׁר יָאֵר גְּבוּלוֹת בָּאוֹרָוּ. 7. יִרְהָה בַּיּוֹ מִבְּטוֹ, הַבִּיכָה אֶתְּנִי גּוֹרָתָו. 8. אַמְרוֹתִי, יִרְדִּי דָּרָה אֲוֹתָוּ, (עד) יְשֻׁוב אֶל פְּרָדָס גָּנָּך. 9. בָּעִינִי אָוֹר הַחִיִּים, אֲשֶׁר מִבְּטוֹ אָוֹמֵר כְּבָוד. 10. מַעַל לְלַחִים סְמוֹקוֹת, אֲשֶׁר מַרְאִיָּהָן כָּאָגָסִים. 11. קוֹשֶׁת בְּקוֹי זְעָפָרָאָן, מִימִין וּמִשְׁמָאל נָאָחָד. 12. נְקָד בְּנוֹעַת שְׁמָרָאָן (שם עַופָּה). וּמַעְלָיו מַשְׁתְּלִשְׁלִים עֲדִיִּים.

שיר אוזר בערבית
מאת שלם שבזי

שם: אלשבי מישטא

ארבעה-עשר בתים. כאן מובאים ששת הראשונים.

משקל: - - - - - - השלים.

עריכה ותרגומים: שלום סרי.

תוכן: געגועים למלך המשיח.

נרשם אצל אידלאון 1925, שירים 184, 185.

הלחן הוא וריאנט לזה של שיר החתונה אהוב ברוך החתן (26). כדי להתחאים אליו את המילים חוזר על עצמו חלק מן הטקסט. כאן נרשם רק הבית הראשון.

63. יְא אֵיָהוּ צָבִי אֶל שְׁרוֹד - YA AYAHU ZABI ALSHRUD -

$\text{♩} = 80$

רֹוד־שׁ אַל רֹוד־שׁ אַל בֵּיא־הַרְוִי אֵי יְא
דָׂוד־כְּאַל פֵּיא־לָא־עַם־סָלָא־עַם־סָלָא
מענה
סָוד־חַנְןָא־סָוד־חַנְןָא־שִׁיא־לְכָנוֹן
דָׂוד־וְלָבָא לִי־כָּל טָתָן־נְחוֹן־טָתָן־וְחוֹן

יא מַחְגָה

יא מַחְגָה סָאֵלֶתֶך בְּאַלְגָבִי
 אָנָא שָׁא אֲרוֹח אַלְמָגָרְבִי
 קָאָל עֲבֹדָה נָעַם מָא תְּסִלְאָר
 וְאַלְתִּיאָב וְאַלְמָקָאָצָר אַלְגָנְצָאָר
 קָאָל אַבְרָם אַבְנִיא אַלְכָלִיל
 אַלְאַלָא הָוָיָסֶר לִי אַהֲיל
 יָא רְפָאָקָה שְׁרָק סִיקָו אַלְגָמָאל
 אַלְאַלָא הָוָיָסֶר לִי גְזָאל
 יָא רְפָאָקָה שְׁרָק סִירָו בְּנָא
 אַלְאַלָא הָוָיָכָן פִי עֲוֹנָא
 וְהַלְלִיאָה

1. هو מחגה, בשם הנביא שאלתיך, בשם הנביא קרבוי, הוא מחגה. 2. הנה אני נוסע מערבה, לבקש נערה עברו הנעד. 3. אמר עברה: אל אין מחלוקת, הבא מתרנות וכסתות. 4. ומלבושים וכליים נקיים, כי הנה נוסע אני מערבה. 5. אמר אבינו האחים אברהם: אל תלטו אל השבט הזה. 6. אלהים יימן לי מבני משפטתי, הוא יימן נערה לנעד. 7. ידידים, כבר מאוחר, הוליכו הנמלים, עוד נחלוף שבעה הרים. 8. האלים, הוא יימן לי עפרה, הוא יימן צביה לצבי. 9. ידידים, כבר מאוחר, צאו עמנו ובקשו מאלים הנאמן. 10. אלהים יהיה בעוזנו, הוא יימן צביה לצבי.

שיר אזרע בערבית
 שלושה-עשר בתים. כאן מובאים חמישת הראשונים.
 משקל: שבע הברות בכל צליעית.

ערכיה ותרגומם: שלום סרי.
 תוכן: סייפורו של עבד אברהם, שנשלח למצוא נערה ليצחק.

לשיר שני לחנים. הראשון בעל מועד רחב ביותר. השני מושך לרוב עם השיר לבבי יחשקה עפה (85).

YA MUCHGA - 64. יא מְחִגָּה

$\text{♩} = 90$

$\text{♩} = 60$

לחן שני

נשווין
ברוס מונגוליה, אז איז
אחר
שםע בְּנֵי עַנְתָּה בְּגִילָּה לְ
בעת חָרְבָּה
בְּשִׂיר וּרְדוֹ תְּדַאֲלָס
לְבָנָה לְעֵד נְחַזֵּב פְּלִין
וְתַּבְּקִעַן קְרָמָן תְּחַלָּה
מְזִמְרָה חָרְבָּה בְּבָנָה
גַּס וְתַּלְהָ בְּבָנָה לְעֵד
הַמָּה אַפְּלִין
רְדוֹ בְּבִין לְפָרְדוֹ אַיִל
מְאַלְמָת, לְאֵד צְמָנָה לְעֵד
קְלָבָן מְאַמְגִיד, אַזְדָּה
לְעֵד לְפָרְדוֹ בְּלִין לְאֵד
גְּדֹלוֹתָנוּ חָזָקָה
וְכָבֵד לְהַלְלָנוּ אַיִל
כְּבָנָה מִי הַזָּהָר חָזָקָה
וְתַּהֲמָת מִגְּדָלָה, וְמַלְאָה
לְמַסְטָה בְּלִיטָנוּ אַיִל
יְהִי־בְּלָבָן נְרוֹחָן גְּדָר
גְּלִיטָן חָזָקָה גְּדוֹלָה
וְכָבֵד תְּהַלְלָנוּ אַיִל
דוֹדָה, שְׁלָה גָּנוּ בְּקָבָץ מְעַמָּךְ
וְתַּגְמָךְ

נשווין
לְבָנָה כְּרָבָל רִינְגָה
מְזִמְרָה בְּגִילָּה תְּפִלְתָּה
וְתַּבְּקִעַן עַטְרָה עַלְיוֹרָה
לְתַּהֲיָ גְּגָנְלָתָה
וְחָס יְהִי רְחִיבָה לְפָרְדוֹ
גְּבָנָה יְסָטָה בְּבִין
חָבָבָה מְמַתְּפָלָגָה
לְחָרָב דְּבִירָה בְּכָבָד
כְּלִילָה גְּפִי לְבָרְטָחוֹג
כְּמָנוֹ תְּבִלָּה
בְּלָהָתָה לְבָרְטָחָה בְּבִית
מְקֻשָּׁת מְעַטָּה לְבָרְטָחוֹג
לְבָנָה בְּבִירָה גְּגָנְלָתָה
רִיבָּה וְרִיבָּה גָּס לְחָס לְסָס
בְּרִוחָנָה זָמוֹן צְבִי חָקָקוֹ
לְעֵד גְּגָנְלָתָה
מְאַקְרֵב מְגַנְגָּז חָקָעָן בְּגִילָּה
סְזָנְלָה "לְגָלָה בְּכָבָד"
חָבָבָה בְּבִילָּה
טוּבָה בְּקָזְוּל גָּפָן לְעֵד
גְּמַשְׁבָּה יְאֵן טָנָךְ זָאָרָה
קְוִית מְגַנְגָּז גְּגָנְלָתָה
רוֹן וְסְבִירָה הָחָבָתָה
הָטְרָאָב בְּכָבָד זָאָרָה
זרוֹן

יא מחי אלנפוס

סלם עלי גשמי מן אלמעאזי
אלגלו הוא עקליב באחתראזי
ו Ана מקיד לי בקייד קאצוי
נلت אלתעב מא צה לילאצוי

יא מחי אלנפוס
חסן אלעיטמוס
ו אלסארה גלוס
מן צרב אלשמוס

צביה עזובה בין גודז אריית
היכליך וצלח פמנגניות
ומאס בני שקר וקרקיסיות
הרי בשמיים יעללה חלוצי

5 שור דודי הדר
שובה אל חדר
בין לשם ודר
בן פרא מאוס

געלה לרהר ציון בשיר זומרה
אראה גאון עז בטווב והדרה
ומאס בני עשו באפ ועברה
אשמה ואגילה בגין לפרצוי

10 תרצה עמק
ו אני עבדך
חוין רעיתך
חננו וחוס

והליפה

1. מחייה הנפשות, שמור על גוףן מן העבירות. 2. חן כליל היופי הביך רעינוי [מרוכ] תשוקתי [אלוי]. 3. והאדונים ישבים [בmeshtha] ואני כבול לי בכבול עד [בגנות]. 4. מפניו השימוש השיגני העמל, לא היה לי מפלט. 5. שור – הקב"ה. צביה – ישראל. אריות – הגוים. 6. חדר הכלך – בית המקדש. מנוגניות – מיראות הלוים במקדש. 7. לשם ודר – ישראל, נמשך אל שלפיו, בני שקר – הגוים שאמונתם שקר. קרקיסיות – תיאטראות וקרקיסיות שהיו הרומיים נהגים לבנות, וכן ביחס לכל הגוים. 8. בן פרא – הערכבים עצאי ישמעאל (בראשית טר. יב). הרי בשמיים – ארץ ישראל (שיר השירים ח.אי). חלוצי – ישראל. 15. גאון עוז – המקדש. זו. חון דעריתך – נאל את ישראל. בני עשו – כינוי לבעלי לגנים. 22. בן לזרצי – המשיח, מושע דוד שהוא מצאצאי פרץ בニיהורה (רות ד.יח).

שיר אוזר בערבית ובעברית
מאט שלם שבאי

סיכון אלשבי meshtha

עשרה בתים: השמיini והתשיעי בערבית, כל השאר – בערבית. בכל בית ארבעה טורים דו-צלעיים.
חריות אוזר גם בדלותות. כאן מובאים ההתחלה והบทים העבריים.

مشקל: - - / - ט - // - - ט - - ט / ט - -

מקור: אמלל שיר, ע' 202.

תוקן: געגועי כניסה ישראל לאהובה ותפילה לגאולה.

שיר לחתונה – לשבעת ימי המשתה.

נרגש אצל אידלזון, 1909, שיר ט; 1925, שיר 193, רביבא 1938, שיר 8, צפירה 1978, ע' 78.

השיר הוא מן הנפוצים ביותר בישראל, לרוב לא האתחלטה הערבית, אלא במלתו העבריות, כולם, הבית השמייניו והבית התשייעי, המתחילה במילים "שור זודי הדר צביה". אידלזון (1925) מביא לחנים אחרים, וברכה צפירה (1978) מביאה לחנים אחדים, שנעשו באיכות מוקבלים מאוד בישראל. פאול בן-חכים השתמש בהם ביצירתו "מחוזות ישראל", ומרדי שטר שיבץ אותם ביצירתו "סוויטה תימנית". כמו כן דומים מאוד ללחנים הרשומים כאן.

בתווים נרשמו הלחנים הפותחות את שני בתי השיר העבריים, אך ברור כי הם משרתים את כל הבית שהתחלו רשותה. בשורת התווים החמישית מופיע המוטיב שהושר בארץ עם השיר לט"ו שבטבי תבאו אל הארץ.

יא מְחֵי אַל נָפֹס - YA MUCHYI ALNUFUS - 65

♩ = 160

♩ = 110

♩ = 170

♩ = 180

♩ = 180-190

יום אזכור חטא'

אודה עלי פשעי ואל נא אחטא
נדקה שנת עני ונפשי נקטה
אש הנורוד בער ולבי להטה:

יום אזכור חטא' אני אתחרטה
אנָה אַנְה אֶבְרָה וְאֵן אִמְלָתָה

מרוב עונתי אני אפחד מאד
ואני נקלותי ונדרתי מאד
כיבוגדים אראה ואתקוטטה:

ותחמה נפשי ולב יקד יקוד
גם כשלו ברפי ולא אוכל לעמוד

ושלח מבשר טוב לבשר מקהלי
הצמח לבן הווד ויבא גואלי
אל עיר בני ציון בצדק ישפטה:
ויהלליה

האר אפלתי ורפא מחל
ובנה דביר קדשי ויסד היכלי

2. אברח – מן הקב"ה בשל פשעי נקטה – נכרתה. 3. אש וכו' – גדור הו צער בגולות. ולבי – נ"א: בלבד. 6. בוגדים – האוכבים הרשעים. 7. האר וכו' – נאלני. לבשר מקהלי – על בוא הגאולה. 8. דביר קדשי – המקדש. הצמח וכו' – הבא את המשיח. 9. עיר בני ציון – ירושלים. הצדק ישפטה – ישעיה י.ה.

שיר אזרע עברית
מאט יוסף בן משה
סימן: יוסף בן משה
תשעה בתים בני חמיש צלויות. כאן מובאים שני הבטים הראשונים והבית האחרון.
משקל: - - - / - - - - השלם.
מקור: אמל שיר, ע' 209.
תוכן: גלות גואלה.

השיר הוא בדרך כלל סילבי-ינויתי, ומהווה דוגמה לויריאנטים מלודיים מתמידים. מיקצב התיפוף המקדמים מלאוה את השיר לכל אורכו. בפועל יש הפגות וחופשיות בין הפסוקים (הצלויות). הן נמשכות בין שתיים לאربع תיבות ומופיע בהן תיפוף בלבד. בין בית לבית מושרת מליסמה על המלה הראשונה של הבית הבא, כמו כדי להקדמו או לבשו.

66. יומ אזכור חטא - YOM EZKERA CHET'I

$\text{J} = 150$

טָהָרָה - פִּישׁ עַירְבִּים יְהוּנָה
 בְּרִיךְ אֱלֹהִים כְּבָשָׂר וְבָשָׂר
 קְרֵבָה לְבָשָׂר וְבָשָׂר כְּבָשָׂר
 טָהָרָה - פִּישׁ עַירְבִּים יְהוּנָה
 בְּרִיךְ אֱלֹהִים כְּבָשָׂר וְבָשָׂר
 קְרֵבָה לְבָשָׂר וְבָשָׂר כְּבָשָׂר

יקול אלשאער

וְקָלְבִי נָאֵר יַתְוֹךְ
יַלְאָטְבָנִי עַלְאָ אַלְמַרְקָד
וּרְאָתָב לְהָ בְּבָבָב אֶלְחָד
וְקָאָל אֲנָבָה וְשָׁא נְעָזָם
לְאָן קָלְבִי בְּקָא מְצָלָם

אָנָא אַלְהָאִים
כְּמָא אַלְצָאָלָם
לְהָוָ לְגָם
מְלָבָס נָאֵר
בְּרָא אַלְאָדִי
וְהַלְלִיָּה

יַקּוֹל אַלְשָׁאָעָר אַלְנָאָצָם
מוֹלָע בְּאַלְהָוָא דָאִים
לְאָן עַקְלִי בְּקָא חָאָס
תְּצֻוּר לְהָ מְן אַלְכְּפָאָר
נְבָשָׂר זְהָרָת אַלְוָרִי

1. אמר המשורר המחבר, אני נבוך, ובלביו אש תוקד. 2. תמיד נשך באהבה, (אהוב) כמו נוגש ישיח עמי על משכבי. 3. כי עוד שכלי שלט בו ומרנסנו, והציב לו גבולות. 4. נראה הוא כאחד הכהנים, עטוף אש, ויאמר: התעורר ונתעשה. 5. נבשך על פריחת הורדדים בזה העמק, כי לבי נותר דואב.

שיר אוזר בערבית
מאט יוסף בן ישראל
סימן: יוסף בן ישראל משתא
חמישה עשר בתים בני חמישה טורים, שלוש צליעיות בכל טור. כאן מובא הבית הראשון.
משקל: ט – – – – / ט – – – המרניין.
עריכה ותרגום: שלום סרי.
תוכן: שיר שבח לאחד הנדיים. משמש גם כשיר שבח ליפי החתן.
שיר לריקוד עם החתן.

כל טור של הפיוט (שלוש צליעיות) מקבל בלחש הראשו שני פסוקים, כל אחד מהם – בשורת תווים. ניתן לראות, כי למעשה אלה וריינטימס קלילים של אותם לחנים.

67. יָקֻל אֶל שַׁעַר אֶל נְאָצִים - YAKUL ALSHA'ER ELNAZIM -

♩ = 140

1. ים - הא - אל נא - א צם - נא - אל ער - שא - אל קול - ?
קד - וו - ית גאר ביב - קל - ?
ים - לא נא - ה - באָל לע - וו - מ לע - וו - מ
קד - מך - אל לא - ע ני - טב - כא - ?
גמ - לא הו - ל כס - חא קא - ב לי - ק - ע אונ - ל
סוד - אל באב - ב לה תב - רא - ?
נארباس - ל - מ פאר - כ - אל מן לה ור - צו - ת
זום - נע שא - ו בה - אן קאל - ?
הי - וא - אל דא - ב הי - ור - אל נת - זה שר - ב - ?
לם - מץ קא - ב בי - סל לם - מץ קא - ב בי - סל אונ - ל

לحن שני (Second Chorus):
Measure 1: ים - הא - אל נא - א צם - נא - אל ער - שא - אל קול - ?
Measure 2: קד - וו - ית גאר ביב - קל - ?
Measure 3: זום - נע שא - ו בה - אן קאל - ?
Measure 4: הי - וא - אל דא - ב הי - ור - אל נת - זה שר - ב - ?
Measure 5: זום - נע שא - ו בה - אן קאל - ?
Measure 6: זום - נע שא - ו בה - אן קאל - ?
Measure 7: זום - נע שא - ו בה - אן קאל - ?
Measure 8: זום - נע שא - ו בה - אן קאל - ?
Measure 9: זום - נע שא - ו בה - אן קאל - ?
Measure 10: זום - נע שא - ו בה - אן קאל - ?
Measure 11: זום - נע שא - ו בה - אן קאל - ?
Measure 12: זום - נע שא - ו בה - אן קאל - ?

לحن שלישי (Third Chorus):
Measure 1: זום - נע שא - ו בה - אן קאל - ?
Measure 2: זום - נע שא - ו בה - אן קאל - ?
Measure 3: זום - נע שא - ו בה - אן קאל - ?
Measure 4: זום - נע שא - ו בה - אן קאל - ?
Measure 5: זום - נע שא - ו בה - אן קאל - ?
Measure 6: זום - נע שא - ו בה - אן קאל - ?
Measure 7: זום - נע שא - ו בה - אן קאל - ?
Measure 8: זום - נע שא - ו בה - אן קאל - ?
Measure 9: זום - נע שא - ו בה - אן קאל - ?
Measure 10: זום - נע שא - ו בה - אן קאל - ?
Measure 11: זום - נע שא - ו בה - אן קאל - ?
Measure 12: זום - נע שא - ו בה - אן קאל - ?

לך דודי

מְשַׁתָּאָק פִי קָלְבִי וּסְרַע עֲקָלִי
וְלֹא תָּאֶכְד עַז אֶתְּתָם גַּהְלִי
וְעַלְם אָסְרָאֵרִי וּכְלָל פָּעָלִי
יְא מִסְרָר אַרְזָאָקִי בָּמָא בְּתַבְּ לִי

וְאָגִיתָ מַן יָרְנוֹךְ פִי אֲגָבָה
עַלְאָ אַלְגָּפִיס דִי קְדָאֵלִיךְ תָּאָבָה
וְאָגָמָע לְשָׁמֶל אַלְאָהָל וְאַלְקָרָבָה
וְאוֹזֵר אַלְאָ אַלְקָרָס אַלְמָנִיר אַלְאָעָלִי

לְעַהְר אַלְאָבָא דִי רְסָם קְרִימָא
וְעַידְנָא פִי אַלְבִּיד וְאַלְגִּיעָמָא
וְאַדְנָר לְמוֹסָא אַלְמָרְסָל אַלְכִּילִימָא
דָּרְיִת יְעֻקּוֹב אַלְגָּבִי אַלְפְּצִילִי

וְאָבָנִי לְקָרְסָךְ דִי בְּהָא מְגָרְבָּב
מַן בָּעֵד מַא אַכְתַּחַתְּ לְךְ מְגָרְבָּב
יְכָפֵי בָמָא קְדָה פִי אַלְאָמָם תְּגָרְבָּב
אַלְיךְ מְעֻרָף (מְעֻרָופָה) גַּזְוּזָן וּכְלִי

יְלַעַז אַהֲל אַלְעָלָם וְאַלְמָעָרָף
יְפָתָה בָּסְרַע אַלְעָלָם וְאַלְמָצָאָחָרָף
יְעַידְנָא בְּאַלְבִּיד וְאַלְמָלָאָטָף
וְאוֹזֵר אַלְיָהָם וְאַסְתְּחִיב וְאַסְלִי

וְהַלְלִיָּה

לְךְ דָוְדִי אָנִי
שְׁמַעַה מְעַנִּי
אַתָּה כּוֹנִינִי
הָרָם אָוּפִינִי

5 שְׁלִיחָה יִשְׁעָה
וּמְשֻׁזָּךְ חִסְדָךְ
הַצִּל עַמְךְ
אַתְּקָע מְחַנִּי

לְנִי תְּזִבְרָה
10 חִסְדָךְ עַזְרָה
חוֹשֶׁה מְהֻרָה
וְרָאָה אַת עַנִּי

מְלִכִּוִתָךְ שְׁלָחָה
עַמְךְ נְאָלָה
15 וְאָמָור קוֹם צָלָחָה
כָּל סּוֹד נְצָפָנִי

שְׁלוֹם מְזֻבּוֹל
עַם קְרָשׁ סְגּוֹל
בְּעֵל הַגְּמֹול
20 נְפָשִׁי רְנִינִי

ד. דודי – הקב"ה. נכסף בכל לבי ו舍לי. 2. מעני – תפילה. ואל תענישני על חטאות נערוי. 3. כונני – יוצר. וידע סודותי וכל מעשי. 4. אופני – (מעמידו?). המספק מזוני כפי שנקצב לי. 5. הווע נא כל מבקשין. 6. על נפשות אשר אליך שבו. 7. וקביי כלל עדתי וקרובי. 8. ואעללה אל המקדש הנעה והונשב. 9. לבירת אבות שנכרצה מקרים. 10. והשכנו אל טבר וחסוך. 11. וחוכר למשה הנביא שליחך. 12. זורע יעקב הנביא איש סגולה. 13. ובנה מקדרש אשר נותר חרב. 14. אחר אשר נועד להיות קרוב אלקיך. 15. די בכם שהיה זור בקרוב האומות. 16. נצפני – שהוא צפון. לך ידוע פרט וכלל. 17. מובל – מהיכל הקדש. מיהר לבני תורה ודעת. 18. סגול – נבחור. אשר מלמדים סתרי תורה וספר. 19. בעל הגמול – אלהים. ישיב לנו שפע וחסד. 20. ואפקוד אוטם, ואראאה נחת ושלווה.

שיר אוזר בעברית ובערבית
מאת שלם שבאי

סיכון: לשלים (שלוט)

חמייה בתים. כל הדלתות – בעברית, כל הסוגרים – בערבית. חריזת אוזר גם בדלתות.

משקל: - - / - - / - - / - - - -

עריכה ופירוש: שלום סרי.

תוכן: געגועים ותפילה לאלהים, לקבץ פזרוי עמו אל עיר קודשו.

נרשם אצל אידלאון 1925, שיר 191.

לחני השיר הם אלה המשוררים עם השיר המקביל יותר יא מחיי אלנפים (65). משקליהם הפיזיים של שני השירים קרובים מאוד זה לזה.

LAKH DODI - 68. לך דודי

The musical score for 'Lakh Dodi' is presented in five staves. The tempo is marked as 160 BPM. The key signature is G major. The lyrics are written in Hebrew below each staff. The melody is rhythmic and melodic, with various note values and rests. The score is designed for a single voice or a small ensemble.

ספרי תמה

סְפִּרִי נָגֵיל בַּתִּימָא
 אָנוּ מִקְוֹמָה, סְפִּרִי לֵי
 לֵי בְּפֶלְטִירֵין עַלְיהָ
 בַּיְמֵי עוֹתָה מַעֲלֵי:
 דָּלֵנִי פָּאָנָא גְּבִיא
 אַיְן טַרְיק אַטְלָב בְּלִילֵי:
 וְאַפְתָּחֵי יָא צְנָה אַלְבָבָא
 לְאַכְרָום לְאַשְׁדָּה חַאלֵי:
 לְךָ שְׁלוּמָת הַחֲתָנָה
 בַּת, וְאַל יִשְׁגַּג גְּבוּלֵי:
 הַיְכִילֵי שָׁוֹן הַפְּנִימָות
 וְשְׁמַעַי תָּמָה לְקוֹלֵי:
 נְשַׁכְּבָה יְחִיד חַבְרִים
 שֶׁם, וַיְיַטֵּב לְךָ וְגַם לֵי:
 וְעַסִּיסִי שֶׁם וַיְיַיֵּנִי
 כּוֹס אֲשֶׁר נִמְזָג בָּחָר לֵי:
 וּוֹנָחֵי יִנְשׁוֹף וְשָׁלֵךְ
 מִימִינֵי אֶל תְּשֻׂמָּאֵלֵי:
 עַת עֲלוֹת שַׁעַר חַצְרֵי
 גַּם תָּנִי חַלָּה וְאַכְלֵי:

סְפִּרִי תָּמָה תָּמִימָה
בַּת מִלְכִים הַחֲכָמָה
עֲנָתָה יוֹנָה: סֻעָדִיה,
וְאַנְיָה תָזֵה לֵב אַנְיָה
דָּלֵנִי יָא צָאָח הַיָּא
וְאַפְתָּחֵם אַפְתָּחֵם לֹא תַעַזֵּא
יָא מְסֻמָּא לְבָבָא לְאַלְבָבָא
אַנְ, פִי אַלְבָסְתָּאָן אַטְיָאָב
הַרְשָׁוֹת בְּאַמְתָה נִתוֹנָה
אַל יִסְתַּחַד צָר מִמְנָה,
בְּחָרֵי מְבָחרֵי מִקְוָמוֹת
וְעַלְיֵי מִתּוֹךְ תְּהוּמוֹת
נְעַלְהָה הַר הַעֲבָרִים
מְבָלֵי מְגַע בְּשָׁרִים
עַז פָּרֵי הַדָּר בְּגַנִּי
קְבָלֵי מִתּוֹךְ יִמְנָה
מְבָאֵר שְׁבָע צָאֵי לְךָ
וְחַפְמֵי, בִּינֵי בְּשָׁלֵךְ
רְחֵצֵי טְנוֹף הַסִּירֵי
קְדֵשֵי אֶת הַעֲשֵׂרֵי

וְהַלְלוּיָה

נְחַלְקָה שְׁלֹשׁ חָלָקִים סָוד מִכְשָׁה הוּא וְפֵלִיאָה:

1. ספרי וכו' – המשורר פונה אל נפשו. בתימן – בתימן. 2. בת מלכים החכמה – הנפש. אין מקוםך – איפה את. 3. יונה – הנפש. סעדיה – המשורר. פלטראין – ארמן. עלייה – העולמות העליונים. 4. לְבָבְנָה – גוף האדם. בִּינְיָם וּכְוֹ – יופי הרוחני עוטה אותו כמעל. 5–8: הורני, הי' ייד, מהר הורני, שכן אני נבערת / והבן, הבן, אל תתרשל, אויזו דרכ' אבקש את ייד נפשי / והוא המכוון לב הלבבות, ופתחתי, הי' השמורה, את הדלת / משום שבגן יש בשמים, בו גפני, בו דבש מותוק. טורים 5 עד 7 (באמצוע) הם דברי הנפש, ומשם ואילך תשובת המשורר. בְּלִילִי – הקב"ה. לב אלאלבאב – כינוי פילוסופי לקב"ה. צָנָה – הנפש. אפתחי וכו' – קיימי את המצוות. אלבסטאן – גן עדן. אטיאב וכו' – התענות הרוחניים בגין עדן. 9. הרשות וכו' – הבחירה חופשית. לך וכו' – בירך הוא להתרחק אל הקב"ה. 10. צד – גניע השטן, שהקב"ה מינהו לנשות את האדם. בת – הנפש. יְשָׁגְגּוּלִי – ישנות בר במקומי. 11. מבחר וכו' – העולמות העליונים. 12. תהומות – תאונות העולם הזה. תהמה – הנפש. נעללה וכו' – נבואה אל הדינות הרוחניות העליונות, והלשון בדברים כו'. נשבבה ממנה – נגיון לרגצת יהודה רוחני. 13. שם – בדרגות הרוחניות. לי – לגוף ולנפש. גם – נ"א: טוב. 15. עץ פרי הדר – התורה. ועיסיס וכו' – מננו אני שותה. 16. ימיini – יד ימיini. בחר לי – נבחר בעבוריו. 17. מבאר וכו' – התרחק מהבעלי העולם זהה (וזהר לבראשית כת'). גשוף ושלך – עופות טמאים (יקרא יא, יי), המਸמלים כאן את כוחות הטומאה בעולם הזה, המושכים אליהם את האדם. 18. בשלך – בחלקך הרוחני שוכית בו, ובנ"א:eschelk. מימין – מדרך הישר והחכמה (קהלת יב). אל תשMAILI – אל תפנוי אל דרך השMAIL, דרכו של יציר הרע הנמצא בשמאל (במדבר רבה כב, י), וזהו דרכם דרכ' רסגב. 19. טנוּף – עבירות. הסידי' – חורי בתשובה. עת וכו' – בעת המיתה, כשהנפש עליה לשמים. שעיר – נ"א: שחדר. 20. קדרשי וכו' – מצות מעשך בהמה (יקרא כו, ל) וחלה, וכן במשמעות של המצוות כולה, תני את חלקו של האל. ואכל – בעולם הבא את פירות מעשיך הטובים בעולם הזה. 21. מעדנים המתוקים – התורה ומצוותיה (תהלים ט, יא). שלוש חלקים – תורה, מדרש והלכה, סוד. ולשון נקבה בדוחק המשקל. 22. אדוֹקִים – מוחברים, קשורים, שאין להבינם זה בלא זה. סוד מכוסה – רומו לדברי המשורר בטור הקודם. הוא – נ"א: גם. פלייא – נעלם, שאינו ידוע (שופטים יג, יח).

שיר אוצר בעברית ובערבית
מאთ סעדיה בן עמרם

סימן: סעדיה בן עמרם

אחד־עשר בתים: החלשי והרביעי בערבית, כל השאר – בעברית.

משקל: ט – ט – ט – ט – הקולע.

מקור: אמלל שיר, ע' 224.

תוכן: פניה לנפש להתרחק מציר הרע.

נרשם אצל ר宾א 1938, שיר 13, צפירה 1978, ע' 88 ואצל עדאקי, שרביט 1981, ע' 170, שיר 77, בנוסח שרעב השיר היה נפוץ בצייר הירושלמי בכמה להנינים וזוכה לעיבודים של מרדכי סטר, שלמה יפה וצבי סנונית. כמו כן השתלב ביצירתה של שרה לוי-תנאי "אשת חיל" בתיאטרון המחול "ענבל" (1956), ובבקבוקה זאת גם ביצירתו של סטן "סוויטה תימנית". חלק מן הלניםמושר הן במשקל זוגי הן במשקל שלוש, כגון השורה השלישית והשורה החמישית בתווים, שהן מופיעים למעשה באותו לحن. בשורה החמישית ובשורה האחרון מופיעים מוטיבים, שנשתלבו בזמר הישראלי בשירים לט"ז בשבט ולפסח.

סִפְרִי תִּמְהָה - SAPERI TAMA - 69

= 90

לִי רֵי פּ ס מֵךְ קוּ מ אֹן מָה כִּים לְמּ בָּתְ

עין ולב

בין הכְּפָרוֹבִים סוּבָבִים
 חכֶּמֶה ודַעַת עזָבִים

 גש נא וקוֹם התְּעוֹרָה
 תחִמֵּד גם תְּתִחְבְּרָה
 רק בְּהַבְּלִים תְּבִחרָה
כָּל מַעֲשֵׂיך נִכְתָּבִים

 מה לך לְהַרְבּוֹת נאָמֵךְ
 איזה בְּמִרְאוֹיו ירְחַמֵּךְ
 חטָאִי בְּמִכְתֵּב על שְׁמֵךְ
תְּמִיד בְּרַע מתְּאָהָבִים

 לא איראה מִפְעָנָה
 לא תיראה בֵּית דִין אנך
 הוֹמָה ורְדוֹהָה יצָפֵנָה
 ובמַעֲשִׂים מתְּעֻרְבִּים

 מה לך בְּרִיבָה תְּשָׁאָפִי
 לפני עַלְמֹות הַכְּסֵפִי
 עלי בָּזָאת אל תְּסֻעָּפִי
 עלי חֲסֹודָה חוֹשְׁבִים

 לי מִחְשַׁבְתָּךְ אַרְמָה
 בין הַחֲשִׁיקִים תְּרִדָּמָה
 תשוֹבֵגְוִיה גַּפְצָמָה
 שמָה מדָּרוֹר הָאוֹיְבִים

עין ולֵב יחד מרַיִבִים
 מתַּעֲלָסִים שם באָהָבִים

 עין ללֵב תען ותְּקַרָּא
 אתה ממַמְלָא חטָא ועֲבָרָה
 לא תְּرֹעָה כָּל סוֹד ומִשְׁרָה
 ותְּשִׁכְרָה מִין עֲנָבִים

 ללֵב יעֲנָה חטָא גרְמָה
 תְּרַאֵי בְּכָל שבְּבָתָה וקִימָה
 או תְּתִפְשֵׁי אותו בְּאַשְׁמָה
תְּתִחְמַדִּי יפִּים וטוֹבִים
10

עין תרַבֵּר שם מכּוֹנָה
 בתאֹוֹת תְּמִשֵּׁיךְ רְצָנָה
 עת בִּי גָלוּ את קְלוֹנָה
בִּי נְהַלְכָת בְּכֹזְבִּים
15

ללֵב يעֲנָה שמָעִ וצְפִי
 תְּרַאֵי לְכָל תְּאֵר ויְפִי
 ואני בתוֹךְ חִידָּרִי בְּשִׁפִּי
 אַתְּבִּישָׁה בֵּין הַקְּרוּבִים
20

עין השִׁבְתָּהוּ בחִמָּה
תְּמִשֵּׁיךְ לאִישׁ בְּחוֹר ועַלְמָה
 ובַּיּוֹם פְּקִידָת הַנְּשָׁמָה
תְּדִרְיכָךְ בֵּין הַלְּהָבִים
25

לְבָעֵנָה זֶהוּ דִּבְרָה
נִפְתָּח בְּחֹזֶק מִנּוֹעֵד
וַתַּדְבִּיק אֹתֶן בְּסֻרֶךָ²⁵
תִּתְפִּישֵׁי בֵּין הַנִּצְיבִּים

עַזְנִים בְּקֹלָה תְּעִנֵּנוּ
סֹוד אֵל בְּתוֹרָה אֲמִצָּאנוּ
אַרְאָךְ בְּסֹוד לֹא תְּعַשֵּׂנוּ
אַתָּה תִּהְרֹר בְּאַהֲובִים

30

בְּנִי וּבְנִינָה יִבְחַנוּ
בֵּין חֲכָמִים יִתְהַנֵּן
עֲדֵי חֲכָמִים יִעַנֵּן
תִּמְדִיר בְּחִיקָה שׁוֹגְבִים

לְמַה תִּרְبִּיכִי בְּמַר
עַת תְּשַׁקְדִּי לְשָׁתּוֹת חָמָר
וְרֹעֵו בְּמַיִ רֵעֵי יֹאמֶר
קְפֹוד וּמַנִּי עֲוֹרְבִים

תִּחְשֹׁד לִבְתָּ طֹבִים בָּזָה
וְאַנְיַ בְּלִכְתָּךְ אֲחֹזה
הַפְּלָ גְּרָמָךְ זֶה וָזָה
תְּרִזֵּן בְּחֶבְרָת גּוֹנְבִים

כִּמְהָ תִּרְבִּיכָן חֹרְפִים
דְּבָרִי עֲבָרָה רֹדְפִים
עַת יִקְשֹׁז הַצּוֹרְפִים
בֵּין הַעֲפָרִים גְּרָקִים

כָּל אִישׁ נְבֹזֵן לְחַשׁ וּטוֹב
לְרֹאֹת אָדוֹנִי בְּרֹחֶב
וְסִלְחָה לְכָל עֹזֵן וְחוֹבָב
יַעֲלוּ לְאֶרְצָם רֹהֶבִים

עַזְנִים הַשִּׁיבָה אֵל תְּבִזָה
כִּי זֶה גָּרְמָךְ הַגְּמַבָּזָה
תִּחְטֹא בְּלִי כְּהֵן וּמְזָה
תִּמְתִּיק בְּמַיִם הַגְּנוּבִים

וְאוֹמֶרֶת שָׁמַעוּ סְכוּופִים
הַן בְּלִכְסָם רְעִים חַצּוּפִים
יּוֹם דָּין תְּהִרְחַד דְּחַפִּים
או תְּדָאָנוּ שָׁמָה עַצְבִּים

אֲחַתָּם בְּשָׁלוֹם רַב יִסְׂבֵב
שָׁלוֹם שְׁמֵי שָׁמָה וְתָאֵב
צַוְּרִי שְׁלָח יִנְזֹן בְּקָרוֹב
יַבְאָוָא וַיְקַבֵּץ עַם עַלְיוּבִים

ו. מריבים – רבים, מתוכחים. בין הקרים – בין הדים. 5. סוד ומירה – תורה הסוד. 6. נכתבים – נרשמים בבי' של מעלה (בפרי) אבות: "כל מעשיך בספר נכתבים". 8. יראך – יאהבך. 10. מוכן – מוקם. 12. בית דין אנך – בית דין השופט בצדך. 13. דומה ודריה – מות ואבדון (המלה דרייה בהשפעת הערבית). 14. ובמעשים מתרבשים – מקבל לכובים, והכוונה למעשים לא טהורם. 15. שופי – מנוהה, שלוה. 16. טסיפוי – חטאך. 18. חסוך – גורום למשיכך. תרדמה – תאהה, תקרב (בהשפעת הערבית). 21. נפצמה – נשברת, נשחתה. 22. בין הלהבים – בין להבות האש בינהם. 25. ותדקק – ותדקק. בסורך – בעונן. לך – לך. 33. אמר – יקשור קשר. 36. גדרמך – אשמהך. הנבואה – הנבואה. 37. ומיה – כני לךן. 39. סכופים – דוויים, עלובים. 41. הצורפים – הבוחנים. הכוונה לשופטים שלמעלה, השוקלים את מעשי של אדם סמוך למיתתו. 46. רוחבים – הולכים בנאותה.

שיר אוזר בעברית

מאט שלם שבאי

סימן: "שם שלום"

מדרך בן שני טורים ואחד עשר בתים בני ארבעה טורים, כולם דו-צלעיים. חריצת האוזר גם בדלותות.
משקל: - - - ט - / - ט - - - ט - - - ט - השלים.

עריכה ופירוש: שלום סרי.

topic: ויכוח בין העין ללב, מקובל בשירתי ימי הביניים ובשרה הערבית: צמוד של איברים, מאכלים, תכונות, מקומות וכו', המתוכחים ביניהם בשאלת מי עדיף על מי. כאן נושא הוויכוח הוא: מי משניהם חוטא יותר.

רשם אצל עדакי, שרביט 1981, י' 176, שיר 78, בנטח חידאן.
שיר זה מקובל מאד כיוליוס מהול. הרבה לזרמו ולהפיצו בארץ הארץ אהרן עמרם.

בתווים נרשמה הקליטה אחת מני רבות של השיר, זו המופיעה בתקליטור אהבת התಡשה (ראה: דיסקוגרפיה). השיר ארוך מאוד, וכך נרשמו רק המדריך הפותח ושלשת הבתים הראשונים. קל להבחין, כי מדובר בורהאנטים מתמידים על מושיב ריאמי בדור, וכי כל תפקידה של המנגינה הוא לשרת את המלים. בין הפסוקים יש הפסוקות של כמה תיבות, ובנה תיפוף חופשי בפתח. בין בית למשרת מליסמה על הברורות הפתיחה של הבית הבא, או על ההברה האחורה של הבית המסתיים.

70. עין ולב - 'AYIN VELEV -

J. = 60-66

בַּיִם - בְּ-סֹבֶרֶת בַּיִם - רָוֵקֶה בַּיִם - רַיִם חֲדָה בַּיִם - לְבָנוֹ יְזָעָה
בַּיִם - זָעָה עֲתָדָה מְהַחְקָקָה בַּיִם - קָאָה בְּשָׁם סִים - לְעָמָת
זָעָה
רָה - רְאוּתָה קָוָם נָא גָשָׁרָתָק - וְעַונְתָּלָבָל יְזָעָה
רָה - בְּ-סִתְתָּה גָסְדוֹן מְדִיטָה רָה - עַבְדוֹן חָסְטָא לְאַמְמָקָתָה
רָה - חִתְבָּבָלִים - בְּ-מִבְּבָרָק רָה - מְשָׁדוֹן סָודָכָל עַהֲדָה תָּלָא
בַּיִם - תְּנַכְּךָ גְּשִׁיאָה אַלְמָמָל בַּיִם - גְּנַעַן עַיְנוֹמָרָה רָה - קָהָתָשָׁה
לב

ב

 מִזְמֹר אֶל בָּתְרוֹן לְלַד מֵהַ מִזְמֹר גָּתְחָתָה נָהָעֲדֵי לְבָב
 מִזְמֹר שִׁיר אַיִלְמָר בְּזָהָאֵי מִזְמֹר קָוָן תְּדֵשָׁבָבָאֵי תְּרָא
 מִזְמֹר שָׁעַל תְּבָמָקָבָאֵי חָטָאֵת מִזְמֹר אָשָׁבָתָו אֹז שִׁיאָפָתָתָא
 בִּים ה אֶמְתָּת רְעַבָּמִידָת בִּים טָו וְפִים דִּימָסְתָּתָא
 נְדָעָמִים אַהֲרִיר לֹא נְדָכוּם שְׁם בְּרִידָת יְזָע
 נְדָעָא דִין בְּגִיטָאַה תִּינְרַע לֹא נְדָצֹר שִׁינְתָּמָו וּתְאַתָּב
 נְדָעָפִיאֵץ יְהִרְדָּנוּ מְהִדוּ נְדָלוֹק אַת לוֹגְנִיּוּ פִי עַת
 בִּים רְדָעָמָת שִׁים עַמְבָּדוּ בִּים זִיכָּר בְּבָתְלָקָהָגָן כִּי

קאלת תען

קאלת תען אלעדינה אני אלברג
אני אלכלילה אדי פוק הרא אלתאג
באלסאנג ואלעאג מבניה עלא אלריבאג
תען מא מטלחה הי לירט אלארצאנ

קאלת יאל יא תען אלמלכה מלבי
מן מצר אלצער אלא איסטנוביל أنا אלמחבי
ונא מחלאי אלערב ואלמלוק ואלתרבי
ונא אלדי נור ברא גלי אלאחזאן

קאלת תען אלעדינה לי בלאר מזען
ויל זבד אלדי גולאנה תסגע
יכאד שם אלבהא מן ניראה תטלו
וועדי אלנטול מחפוף דאייה באלבאן

קאלת יאל לי בלאר אלשאם אלא גרא
וועד לי אלגוף בלאר אלשרק אלא אלסורה
ויל נקס ואלימן חטא אלא עצעה
תאג אלבנادر ואיזא אלתמר מן נגראן

קאלת תען אלעדינה עד מעי אשיא
גביל צבר ليس מטלחה גנט אלדניא
וחוז אלאשרף יכול לאלאפרין חייא
באלוורד ואלפל ואלכאי מעא אלריכאן

קאלת יאל אלמדינה סוקי אלשרק
אני אלמניעה אני אלגנה אני אלבירק
אני אלשהירה אני אלצרא רחוב תברק
ישחד חפאש באלבהא ואלהטן מון מלחאן

25 קָלַת תְּעֵז אֶלְעָדִינָה קָצְדָנָא אֲחֹנָא
נְבָקָא עַלָּא אֶלְעָד אֶלְאָלָל מְתַל מָא בְּנָא
וַנְתַרְך אֶלְגָרָח לֹא מְנַכָּס וְלֹא מְנַנָּא
אֶלְקָצָד יָא צָאַחַב אֶלְעָתָאָב לֹא יְתָנָא
וְאָן אֶלְסָאָן אֶכְטָת כָּאָן אֶלְדָּנָב לֹה גְּפָרָאָן

30 קָלַת יְיָאָל כְּלָב מָא יְיָגָד בְּמָא צְנָעָא
כְּלָל אֶלְעָאָלָם אֶלָּא צְנָעָא אֶלְיָאָל תְּסָעָא
מָא מְתַלְהָא פִּי אֶלְמָעָשׂ וְאֶלְכָּבָר וְאֶלְמָרָעָא
תְּשָׁהָד לִי אֶלְדָּזָם וְיִשְׁהָד לִי אָבָן עַתְמָאָן
וְהַלְלִיָּה

1. אמרה תעוז, גנת העדנים: אני ההשגהה מכל. 2. אני האוהבה (נסוח אחר: הגולה) אשר מעל זה הכתה. 3. בעל מרכיב מי אני בניה שנחbare ועז ואורי (מיולות: עז טיק). 4. תעוז, אין דומה לה, היא הנבחרת באדרמות. 5. אמרה ייאל (צנעה): הוא תעוז, לי המלהה. 6. מני מצרים הידקה ועד איסטנבול אני הדוברת. 7. ואני משכן לעודים, למלאכים ולתורכים. 8. ואני היא אשר זהה פני מסיר את העצב. 9. אמרה תעוז, גנת העדנים: בחיקי שוכן חבל מושע. 10. ולי זביד, אשר צביה הומם. 11. אשר מאורה תורתה שמש להחתה. 12. ונחל נכל, אשר עצי בגין יקוטחו סכבי. 13. אמרה ייאל: לי חבל הצפון עד גדה. 14. ועוד לי ארץ המורה, מתחבל אל גוף ועד סודה. 15. ולי (הר) נוקום וימאן עד העיר צעדה. 16. אשר היא כתר ערי המחהות, וכן התמורות של נגראן (שהיו ירוועם בגודלים ובמתיקותם). 17. אמרה תעוז, גנת העדנים: עוד עמי כמה דברים (יתרונות). 18. והר צבר אין כמוהו גן בעולם. 19. וברכבת אל אשרף (שם מסגד) קיבל פני הבאים. 20. (בשיח) ורדדים, פל, כארדי וריהאן (שייח' בושם נפוצים בתימן). 21. אמרה ייאל העיר: שוקוי בוהקים. 22. הגני המבצר, והגני הגן והגני הדרגל. 23. אני מפורסמת, אני ירока בערדי זהוב. 24. חופאש היא עדות ליפוי ומולחאן עדות לטיב. 25. אמרה תעוז, גנת העדנים: די לנו, 26. נשאר כבדור קודם, כפי שהיינו. 27. ונניח לפגימות, לא בככם ולא בנו. 28. המטרה, היא המוכיחה, הרי לא תשנה. 29. ואם הלשון חטאה, הנה האשמה (הענש) תהיה לה לסליחה. 30. אמרה ייאל: כוב (ברבר), אין דומה לצנעה. 31. כל העולם נהדר אל צנעה, היא ייאל. 32. אין לה דומה, למchia, לגדר ולמকום מרעה. 33. ייעדו לי על כך הרים, וייעיד על כך אבן עותמאן (השלטון הטורקי).

שיר אוזור בערבית
שלושים ושישה בתים. כאן מובאים הבטים 1, 11, 12, 13, 20, 21, 34, 35. מסקל: - - - / - - - / - - - / - - - המותפסת.

עריכה ותרגומים: שלום סרי.
תוכן: ויכוח בין שתי הערים הראשיות בתימן, צנעה (יאאל) ותעז, ובו מתארת כל עיר את יתרונותיה ואת גודלה.
כמו בשירים הסיפוריים האחרים, גם כאן משותה מוטיב מלודי קצר את כל בתיה השיר. נראה שהמאזינים מרותקים לעלילה, והלחן, החדוגני למדי, אינו פוגם בהנאתם.

7. קָלַת תְּעֵז - KALAT TE'IZ -

גָּג - אָב - אָל נִי - אָנָה - הָי - אָל עָז - תָּה לְתָה - סָא

תנו אשישה

גַּם תִּנְהָה הַפּוֹס לִידֵי
צִינֶּר רַב אֶלְעֶבֶרְדִּי
יִגְאַלְהָ עַמּוֹ מַהֲרָה
נִשְׁבָּה עַל מַעֲמָדֵי
יִשְׁמַרְוּ סָלָה וְלֹעֵד
בַּעֲבוּר מֹשֶׁה נְגִידִי
נִעְנָה לְאָל בְּהַלְל
נִדְרַשָּׁה פְּשָׁט וּסְזָרִי
יִזְכֶּרֶת יָלֵד לְעַמְרָם
יִאָסּוּר אֶת כָּל נְדוּדָיו

תְּמִם אֲשִׁישָׁה לֵי יְדִיקִי
 בַּיֶּפֶךְ תְּגַטֵּר יָא חַבִּיכִי
 אֲשָׁאָלָה שֹׁוֹכָן בְּשִׁפְרָה
 נַעַלְהָ אָרֶץ טְהֹורָה
 גְּנַשְׁאָלָה שְׂפִי בִּיחָד
 יְמַשְׁכָה לוֹ חַן וְחַסְדָּ
 גְּנַשְׁמָה עַמְּךָ וְנַגְּלָל
 גְּנַשְׁבָה אַתְּךָ בְּהַקְּהָל
 אֲחַתְּמָה שִׁירִי בְּאַלְךָ
 גְּנַאָלָה עַמְּנוּ לְחַדְרָם

וְהַלְלוּיָה

ו. אישיה – בקבוק היין. יידי – הנער המשקה. 2. מה נאה הילוך [ሚולות]: כיצד תהלהך], חבבי, יפק אדונ העובדים [אותו, הקב"ה].
 3. שוכן בשפירה – הקב"ה. 14. ארץ טהורה – ארץ ישראל. נשבה וכו' – בתפילה מוסף למועדים: והשב ישראל אל נווה, הנהם לעברותם
 ולויים לדוכנים וישראל למעמדם. 5. ישמדו – את היריד. 6. נגידי – רבינו. 7. עמק – עם הידיד. 8. הקהלה – חכורה. נדרשה וכו' – נלמד
 בתורה על דרך הפשט והסוד. 9. אוחתמה – המשורר, בן עמרם. – 10. הדרם – ארץ ישראל. נודדי – ישואל שבגלוות.

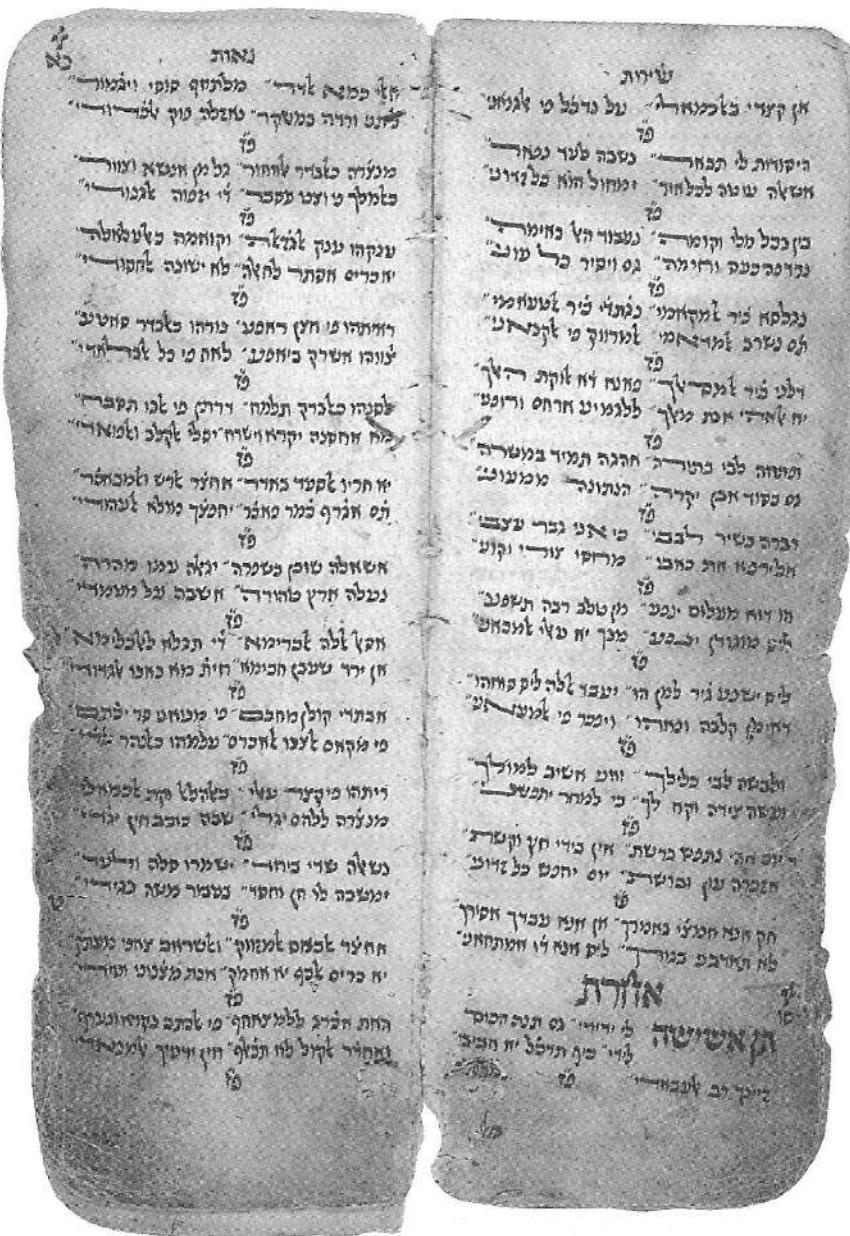
שיר אзор בעברית ובערבית
מאט סעדייה בן עמרם (שורה 39 – ילד לעמרים)
עשרים ואחד בתים. השורה הראשונה, וכן הבתים 8, 12, 16, 20 – בעברית, כל השאר – בערבית. כאן מובאים כל הבתים העבריים.
משקל: – ט – / – ט – הקלוウ.
מקור: אמלל שיר, ע' 239.
תוכן: תיאור המשיח, בקשה לגאולה ולימוד התורה.

נרשם אצל אידלסון 1925, שירים 183, 192, 224–226, ואצל ר宾יאן 1938, שיר 16. מושר צופה בעת הובלות החתן וגם בעת טקס החנוך לחתון.

שכני לחנים נרשמו וכך. הראשון הוא של שיר נשים אופה), במשקל הדעתה. השני הוא וריאנט של לחן השיר אילית חן (25).

TEN ASHISHA - תנו אשישה . 72

$\downarrow = 80$

אחרות